

מ"ת 9908/11/16 - נתן בנאבו נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בירושלים

מ"ת 9908-11-16 מדינת ישראל נ' בנאבו(עצור בפיקוח)
תיק חיצוני: 72767/2016

בפני כבוד השופט ד"ר אוהד גורדון
המבקש נתן בנאבו על-ידי עו"ד א' הרמן
נגד
המשיבה מדינת ישראל על-ידי יחידת תביעות ירושלים

החלטה

המבקש מצוי במעצר בפיקוח אלקטרוני וזאת בהתאם להחלטתי מיום 7.12.16. בהליך העיקרי מיוחסות לו עבירות של איומים, תקיפה הגורמת חבלה ממש (בצוותא) והסגת גבול פלילית (בצוותא).

המבקש הגיש בקשה לאפשר לו יציאות נקודתיות לצרכים שפורטו שם. נושא זה הוכרע. במסגרת אותה בקשה נכללה בקשה נוספת, לאפשר למבקש לצאת מן המעצר מדי יום לטבילה במקווה. לבקשה צורף מכתבו של המבקש המספר על חשיבות הטבילה במקווה, במסגרת אמונתו הדתית.

הבקשה הועברה לתגובת התביעה, אשר מתנגדת לבקשה.

בשקילת הבקשה יש לתן משקל לא מבוטל לחופש הפולחן, על חשיבותו הניכרת. כשהדבר ניתן, נוטים בתי המשפט לאפשר לנאשמים לממש חופש זה. ועם זאת, בנסיבות הנוכחיות לא ניתן לעשות כן.

המבקש אינו משוחרר בערובה, אלא נתון במעצר בפיקוח אלקטרוני. מהותו של סטטוס זה נדונה בתקופה האחרונה בהחלטות שיפוטיות רבות, ולא אחזור ואפרטה. די אם אציין כי מדובר בסטטוס של עצור על כל המשתמע מכך, ועל כן נפסק שככלל אין להיעתר לבקשה ליציאות מן המעצר באופן תדיר, דבר הגורע ממהותו של הסטטוס האמור, אלא בנסיבות חריגות. ראו לאחרונה בש"פ 943/17 **זאהדה נ' מדינת ישראל** (8.2.17) והפסיקה הנזכרת שם, בפס' 8.

עניינו של המבקש אינו מצדיק חריגה מכלל זה. יש לזכור כי נמצאו ראיות לכאורה למיחוס למבקש, שעיקרו באירוע בו, כפי הנטען, דלקו המבקש ואחר אחרי בנם של המתלוננים, איימו בעודם אוחזים בסכינים בין היתר על אמו של הבן, והוסיפו ואיימו על אדם נוסף. לשון האיומים מופיעה בכתב האישום ודי אם אציין כי מדובר באיומים מפורשים, לרבות על חיו של המאויים. במקרה דנן קיימת עילת מסוכנות של ממש, נוכח האירוע המטריד והמאיים המיוחס למבקש הכולל ריסוס גז מדמיע לפניה של אם תוך איום לפגוע בבניה, ונוכח השילוב בינו לבין עברו הפלילי הכולל ריצוי מספר תקופות מאסר בשל עבירות ובהן עבירות אלימות, איומים, הפרת הוראה חוקית ועוד.

לצד המסוכנות יש לשקול עילה שעניינה בשילוב שבין הרשעותיו הקודמות של המבקש בעבירות של הפרת הוראה חוקית ובין העובדה שמאז האירוע מושא האישום ולמשך תקופה של ממש נעלם המבקש והמשטרה לא הצליחה לאתר. גם תסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של המבקש אמד מסוכנות בינונית לצד סיכון גבוה לשיבוש ההליך.

אמנם, בסופו של יום הועבר המבקש למעצר בפיקוח אלקטרוני ולפי הנתונים שבפניי הוא שומר על המגבלות הרלוונטיות, אך אין בכך לאיין את משקלן של עילות המעצר המחייבות את המעצר בפיקוח אלקטרוני. הדבר הגורע עד מאוד מן היכולת לאשר "חלונות" קבועים, שמשמעותם העדר פיקוח אלקטרוני על המבקש מדי יום, בפרקי זמן קבועים, ויציאתו ממקום המעצר.

זאת ועוד, חופש הפולחן אינו נמנע לחלוטין מן המבקש. הלה שוהה במעצר בפיקוח אלקטרוני בבית מדרש, וכעולה ממכתבו מתאפשר לו לקיים את מצוות הדת בתוככי בית המדרש ובאופן תדיר. הטבילה במקווה, למרות חשיבותה, מוצגת גם על ידו במכתבו כאלמנט משלים. הפגיעה בו היא, אפוא, מדודה, ובהתחשב בנתונים שהוצגו לעיל היא, לטעמי, בלתי נמנעת כדי להבטיח את השיקולים מנגד.

לכן, הבקשה נדחית. זכות ערר כדין.

בהתאם להחלטתי מיום 24.2.17 ובהעדר תגובות בנושא זה, ניתנת החלטה זו ניתנת ללא דיון במעמד הצדדים. המזכירות תשלח אותה לצדדים.

ניתנה היום, ד' אדר תשע"ז, 02 מרץ 2017, בהעדר הצדדים.